

[Christmas Møller.]

Vej, saaledes har vi ogsaa for en Række andre Landbrugsvareners Vedkommende udformet Lovforslag, som indfører Minimalpriser, thi Minimalpriser nu svarer til Maksimalpriser under Krigen, og vi tror, at dette System er langt bedre og fordelagtigere end den Kronessænkning, de 3 andre Partier er slaaet ind paa, og som i sine Priser virkninger rammer alle Varer, ogsaa skabende betydelige Prisstigninger paa en Række udenlandske Varer. Jeg har allerede peget paa, at Kronessænkningen er bortelimineret for Smørrets Vedkommende. Ved det Minimalprissystem, som vi havde tænkt os, og som førte Priserne tilbage til, hvad de var i 1929, hvorimod ingen kunde protestere, thi Tjenestemænds som Funktionærers og Arbejderes Lønninger er de samme i 1933 som i 1929, vilde der gives Landmændene øgede Indtægter, og gennemførtes Minimalpriserne, saaledes som vi havde tænkt os det, vilde det i hvert Fald have betydet ca. 100 Mill. Kr. til Landbruget. Heroverfor kunde andre Erhvervs Udøvere ikke protestere, thi Vilkaarene for dem vilde ikke være blevet ændret i Forhold til 1929. Men det er klart, at vi indtil videre ikke mener at kunne fremsætte saadanne Forslag, naar man gennem Kronessænkningen har ændret de økonomiske Vilkaar i Landet.

Den vigtigste Opgave, der foreligger, er at gøre Landbruget rentabelt, det vil sige gøre Dyrkningen af Jorden lønnende. I Overensstemmelse med, hvad der allerede er udtalt fra konservativ Side under Spørgsmaalet om Svinerotationeringen, mener vi, at der fra det nye Høstaars Begyndelse maa skabes en saadan Kornordning, at Dyrkningen af dansk Korn bliver rentabel, og vi mener, at denne Ordning maa gennemføres sammen med den Svinerotationering, som skal til, saaledes at Forædlingen af Landbrugsprodukter i særlig Grad forbeholdes de mindre Landmænd og Kornavlingen de større.

Det første Skridt, der maa foretages til en Rationalisation af denne økonomiske Politik, er, at Korn og Foderstoffer ikke frit kan indføres i Landet, og vi stiller derfor Forslag om, at Korn, Frø og Foderstoffer overføres til Valutalovens bundne Liste. Hensigten hermed er ikke alene handelspolitisk at kunne fordele Indkøbet af Korn, men ogsaa at skabe en Begrænsning, saaledes at vi med det nye Høstaars Begyndelse kan faa en saadan Kornordning, som jeg har nævnt.

Vi stiller Forslag om at ændre Lovene om Beskatning af faste Ejendomme til Staten og til Amts- og Sognekommuner,

hvorved den ulidelige Byrde, som gennem Aarene er lagt paa fast Ejendom, nedsættes til, hvad den var i 1914, det vil sige nedsættes med omtrent to Trediedele, hvilket vil betyde ca. 30 eller nogle og 30 Mill. Kr. Disse Forslag er i øvrigt i Overensstemmelse med Forslag, som tidligere er vedtaget i det andet høje Ting af det konservative Folkeparti og Partiet Venstre. Jeg skal i Dag indskrænke mig til at forelægge disse Forslag for det høje Ting. Jeg gentager, at de naturligvis ikke repræsenterer alt, hvad vi mener der skal gøres overfor Krisen, men at de maa ses i Sammenhæng med de Ændringsforslag, vi vil stille til de 3-Parti-Forslag, som efterhaanden fremkommer, ligesom vi naturligvis paa begrænsede Omraader med Hensyn til offentlige Arbejders Iværksættelse ogsaa er af den Opfattelse, at flere Arbejder maa iværksættes i en trang økonomisk Tid. Paa et meget væsentligt Punkt har vi altsaa under de ændrede Forhold maattet tilbageholde vore Forslag, ikke fordi vi ikke mener, at den deri foreslaaede Vej er rigtigere og bedre end den af Regeringspartierne betraadte, men fordi denne nu en Gang er betraadt, og vi derfor maa vente og se Virkningerne heraf.

De Forslag, jeg her har forelagt for Tinget, bygger altsaa paa den Betragtning, at Landet økonomisk mere og mere bør hvile i sig selv, og at alle Bestræbelser bør rettes imod — saa længe Forholdene er, som de i Øjeblikket er ude i Verden —, at dette kan ske. Disse Forslag er et Skridt paa Vejen til Værn og Beskyttelse for dansk Produktion og dansk Arbejde. Ogsaa for Byerhvervene vil allerede Hjælpen til Landbruget indirekte blive en Hjælp, og Tvivl kan der neppe være om, at vi i kommende Tider maa gennemføre Forslag for Byerhvervene — som for Landbruget —, der betyder en øget Beskyttelse.

Jeg forelægger endelig Lovforslag om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af den økonomiske Tilstand i de sønderjydske Landsdele. Det er fra alle Sider erkendt, at de sønderjydske Landsdele er blevet ramt ganske særlig haardt af Krisen, at Valutapolitikken i 1919—20 og Valutapolitikken i 1924 ramte den genvundne Landsdel særdeles haardt. Ved Siden af de fælles Kriseforanstaltninger, som vi her har stillet Forslag om, og som vi haaber maa blive gennemført, er det derfor naturligt og rimeligt med det Maal for Øje at foretage en Sanering til Bunds, at undersøge de særlige Forhold i de sønderjydske Landsdele, og vi stiller derfor Forslag om, at Udvalg nedsættes til dette Formaal.